

BISERIC'A SI SCÓL'A.

Foia bisericésca, scolastica, literaria si economică.

Ese o data în seara: Duminec'a.

Invitare de prenumeratie

11

„BISERIC'A si SCOL'A.“

Foia biserică, scolastică, literară și economică.

Cu 1 Ianuarie 1878. „Biseric'a si Scól'a“ intra in alu ciincilea anu alu esistintiei sale.

Rugamn' dara pre toti, cari doresc se prenumere acést'a foie în viitoriu, se grabésca cu insinuarea abonamentelor, pentru că se ne scimur orientá in privint'a exemplarielor de tiparit.

Condițiunile de prenumerație remanu totu celea din fruntea foiei, adeca:

Pentru Austro-Ungaria 5 fl. v. la anu; 2 fl.
50 cr. pe jumetate anu.

Pentru Romania 7 fl. v. a la anu; 3 fl. 50
cr. v. a. pe jumetate anu.

Totodata rugamu pre dd. abonenti se noteze legibilu adresele, post'a ultima si locuintia.

Redactiunea.

La cestiunea invetiamentului religiosu.

(Continuare si fine.)

Stim'ă, ce o avem facia de onoratului public ne demanda ne esprimă de astă data eât mai pre scurtu. Altcum reproducendu multe din „reflecziunile“ dlui Belissimus amu vatamă de sigur bunulu seimtiu alu cetitorului nepreocupatu,

carele se indignă a audî din gur'a unui invetiator în cuvinte, care daca le vorbescu, degredăza și pe omenești din clasele cele mai de jos ale societății. De aceea vomu mai cătă din acele reflexiuni numai următoriele: „Ești ce dice dlă Be- lissimus în nrulu 108 alu „Telegrafului Românu:“

„Ei, pe cine a jucat acum dl N. sub masca. cu carea este împodobit? — nu pe tărtiifulu?

Ba asia; numai căt nici decum pe tartifulu tartifulu, ei pe — neghiobulu.

Acésta este adeveratu. Dui N. inse nu-i
pasa nici de un'a cá acésta!

Dumnezeui desi ca barbatu de principiulu, că „scopulu săntiesce mijlocele“ si-a datu în satul publicului prin schimbarea trasurilor mascei unu aeru de parinte piosu și santu, și ca atare la trebuitu se recunoscă sântă, scriptura de adevărată; dar apoi, ca se pôta zugravi pe autorii „tractatului“ cu colorile cele mai urite, s'a vedinutu necessitatul, se calce aceeași sântă scrip- tura în picioare sub pretestul, că prin ea vatenea autorii „tractatului“ dogmele bisericei gr. or. și ruinează religiunea creștină; — totusi că omu cu minte ori că ideia ficsa, neincreditoriu, pessi- mistu pana la celu mai înaltu gradu desemnatu de frie'a, că o are dlu de umbrele întunecorului că reputendu prin calcarea testamentului v. și n., prin deserierea cu colori urite a autorilor „trac- tatului“ desfintia „tractatulu“ cu deseverșire; da de belea cu umbrele întunecorului: — se sparia, se necașese, se infuriéza pana la turbare.

D N. vediendu-si si simtiendu-si din totdeauna
partile, apoi si din "tractatului" elementului
seu de vietia improscata cu otrava lumenici, pe
idolului seu, intunericul, amenintatii si stingere,
precum se stinge fumulul din niciun meiu cugeta la
masca, cu care este dhu impodobitul, nici la niciun
amicu de feliului acestuia.

Unus boldu de flamēndūia lacoma lūpēca
i-stringe bāierile inimeit.

Eata-lu in spatele autorilor „tractatului“ iu-sfăsie; musca și rupe cu cuvinte scăparătoare scantei de catradu.“

* * *

Cele citate pana aci in comparatiune cu articolul nostru reprobusu in nrulu trecutu, la care se referu, ilustréza, speram, pré de ajunsu atât positiunea nostra cât și argumentele si valórea numitelor „reflecțiuni.“

Dreptu aceea vomu lasá la o parte, ea in „reflecțiuni“ se punu sub semnile citatiunii, si prin urmare ni se ascriu noane lucruri, la cari n'amu cugetatu nici odata, si vomu mai vorbi cu dlu Belissimus numai despre unu singuru lueru.

Autoriulu „reflecțiuniloru,“ ori cine aru fi elu, si ori de cine ar fi fost pusii la cale, este unu invetiatoriu său profesoru, in urmare unu omu in servitiulu educatiunei. Că atare nu-i eră iertatu a perde din vedere, ca o calitate principală a unui educetoriu cste manier'a. Educatoridu trebuie se fia in tóte ale sale modelu de maniera si buna cuviintia.

Chiar aceste doue nu se potu constata de felu in „reflecțiuni.“ Din contra dlu Belissimus vorbesce cu publiculu mare, ca si invetiatoriulu din povesté, despre carele ne spunu ómenii, ca nu s'a adresatu in viéti'a sa altemi catra elevi, decât: „ia sé'm'a dobitocule, mojicule“ etc.

Ei bine, intielegemu „cineva pote se fia rapitu de o páima său alt'a“ in o disputa verbală, pentruca omulu este in fine numai omu; dar nu intielegemu, că cineva se scrie atâtea septemani nesce „reflecțiuni“ in o cestiune de metodu, cari din inceputu pana in fine se nu fia altceva, fiecât o aglomerare de insulte. Intielegemu apoi, că dlu Belissimus, său autoriulu „reflecțiuniloru“ să se fia superatul pre noi, pentruca adeverulu dór'reu; dar nu intielegemu, de ce se-si permita dlu Belissimus a insulta pe autoriulu Catechetecei, recomandate de noi, pre dlu Stefanellj, profesori la universitatea din Cernauti, barbatu recunoscutu de specialistu in Catechetica, alu carui opu este aprobatu de consistoriulu romanu ortodoxu din Cernauti, si recomandatul de indreptariu in compunerea manualelor de religiune de santulu sinodu alu Romaniei.

Va se dica, dupa dlu Belissimus judecat'a acestoru inalte corporatiuni nu valoréza nimieu, si numai autoriulu „reflecțiuniloru“ are dreptate.

In adeveru departe amu ajunsu!

* * *

Finindu cu „reflecțiunile“ semnate de dlu Belissimus ne permitemu a mai aminti o impre-

giurare pentru afinitatea sa cu obiectulu articlului nostru reprobusu in nrulu trecutu.

Reuniunea invetiatoriloru din tiér'a Barsei, precum se vede din procesulu verbalu publicatu in nrulu 133 alu „Telegrafului Romau“, a recunoscutu de manualu corespondientioru pentru scól'a elementara carteia intitulata „Religiunea crestina“ de dlu I. Popea.

Faptulu acest'a ne a surprinsu pré multu, si nu intielegemu, cum de acésta onorabila reuniune, catra care de altmintrelea avemu tóta stim'a, si-a esită din cerculu seu de activitate, si ignorandu legea canonica positiva, si-a insusită dreptulu de a aproba său autorisá o carte de religiune, o carte simbolica, o atributiune, carea apartiene in modu eschisivu numai s nodului episcopescu. Éta ce dice in privint'a acésta fericitulu Metropolitu, Marele Andreiu:

„De aceea afirmam su pe bas'a celoru premise, ca Archiereii fiindu chiamati mai de aprópe a invetiá prin cuventu si prin carti pe crestini, suntu datori a se ingrigi, că crestini se aiba carti simbolice, si a le compune singuri, său a insarciná cu compunere pe celu ce este loru cunoșcutu că teologu, de óre ce dupa 64-lea Canonu alu Sinodului ecumenic VI se opresce mireniloru a porni cuventu in publicu, său a invetiá, si li se demanda a deschide urechi'a la cei ce au luat darulu cuventului invetiatorescu, si a se invetiá dela densii cele dumuedieesci.“ Prin urmare nici o carte religionaria său simbolica, fia aceea compusa din zelul alu vre-unui Archiereu său presbiteru, nu se poate predá in, intrebuintiare publica, pana candu nu s'au cenzurat si aprobatu prin Sinodulu episcopescu dupa Canonulu 34 apostolescu.“ *)

Acésta recerintia a legei o observă cu cea mai mare strictetă fericitulu Metropolitu. Marele Archiereu presentă totdeun'a manuscrizete sale colegilor sei Archierei, si apoi numai dupace asultă opinionea loru, le punea sub tipariu.

Acésta recerintia o observă cu atâ'a strictetă Marele Archiereu de buna séma din motivulu, ca ea nu este o simpla formalitate, ci o dispositiune legala, carea are cea mai mare ratiune. Prin acésta dispositiune biseric'a s'a in gradit contra pericolului, ca se nu intre in sanctuarjulu Domnului invetiatori false si streine de invetiaturile Salvatoriului lumii.

Acésta recerintia o a observat, si o observă cu tóta rigóre intréga lumea ortodoxa, si tóte incercările de a lueră in direcțiune contraria biseric'a le a respinsu si condamnatu.

*) Vedi Siagun'a, „Compendiu de dreptulu canoniceu,“ § 33, pagin'a 28, pasajulu din urma.

In urmăre și de aci se vede, că dreptate am avutu, când în articolul nostru reprobusu în urul trecutu am disu urmatorele: „in aceea ce privesce învietiamentul religiunii ar fi de dorit u se ne tienem strictu de dispusețiunile canonice ale bisericei, cari ne spunu destulu de apriat, cine are dreptul si detorinti'a a se ocupă de densulu. Nu toti potem fi tōte. Se lasam dura, că de învietiamentul religiunii creștine se se ocupe acei'a, pe cari Întemeiatoriul creștinatii i-au pusu de pazitori si propagatori ai religiunii Sale.“

Neobservarea legii în punctul acesta ne pote conduce în unu mare pericol. Mane poimane adeca ne potem tredî prin o astfelu de procedura, ca alt'a este religiunea nostra, si alt'a se propune în manualele de scăla.

* * *

In fine notam, ceea ce amu accentuatu degia la diferite ocașii, si anume, că in materia de religiune nu incepu nici pareri individuale, nici alte motive său teorii; ci aici este numai un singură indreptarin: *doctrin'a bisericei*. Aceasta doctrina a fost punctul nostru de vedere, din carele amu privit, si amu tractatutōte cestiunile. Convingerea nostra este, că numai lucrându astfelu, pote cineva ajută bisericei, si pote colucră la ridicarea religiosității bisericei. Orice alta activitate contraria directiunii bisericei si legilor ei positive, nu pote conduce, decât numai la destramare. Pre o astfelu de cale său mai bine disu prin capriciul si egoismulu unor omeni, cari n'au voită a recunoscere de indreptariu aceasta doctrina, si au inlocuitu cuventul lui Ddieu prin parerea omului, s'au formatu tōte eresurile, si s'au desbinatu in atâtea confesiuni si secte biseric'a cea un'a a lui Christos.

Că se fiumu bine intielesi, si respective, că se nu ni se interpreze falsu ceea ce scriemu, adaogemu, ca in religiune trebue se deosebim bine materi'a de forma, respective adeverurile obiective ale religiunii de metodu. Adeverurile religiunii sunt divine, si că atari eterne si nestremutavere, ér metodulu se pote perfectionă in infinitu. Numai unu astfelu de metodu pote conduce inse la scopu, care predă adeverurile religiunii in modu genuin si in o forma căt mai accessibila elevilor. A riscă inse materi'a pentru a obtiené o forma mai usioră, ar fi de sigur unu mare pericolu pentru religiune si biserica.

De aceea pretinde legea, că manualele de religiune să se substernă spre aprobatu formulu competentu.

Biseric'a ortodoxa privesce in inventiaturile sale unu tesauru căt de pretiosu incăt nu ieră,

si nu pote ieră nici cea mai mica schimbare. Chiar acum ne sosì urul 2 din diarul „Biseric'a ortodoxa“ din Bucuresti, organul sanctu lui Sinodu alu Romaniei, din carele vedem, că acelu sanctu Sinodu esaminandu catechisimulu presentat de duu Simeon Popescu, profesor de teologie in Sibiu, manualu luerat cu multa ingrigire nu l'a aprobatu din motivulu, că a constatat uiele schimbări in Simvolulu credinției si in alte locuri.* De aci inca se vede căt pondu si căta ingrigire trebue se avemu la edarea manualelor de religiune si la introducerea loru in scăla.

Acestea au fostu motivele, cari nè au indemnătu a serie articolul reprobusu in urul trecutu, motive, cari le vomu ave totdeauna in vedere, motive despre a caroru adeveru si dreptate este convinsu pe deplinu fiacare individu, care profeséza principiele bisericei ortodoxe.

Augustin Hamsea.

B.-Comlosiu in November 1880.

Fisica fara recuisite.

(Fine.)

Studiul despre caldura inca este unu astfelu de ramu alu fizicei, in care atât incepatoriuu neinitiatu, căt si studentulu inaintat, afla destula materia de cugetare. Acel'a, care voiesce a urmă in deaiu sciintiele despre natur'a caldurei, are necesitate de multe formule abstracte matematice; éra de alt'a parte o multime din fenomenele experimentale se potu areta intr'unu modu tōrté usioru. Cu putenia esceptiune, mai tōte corporile materiale au acea insusire, ca la caldura si marescu volumulu. Aceasta insusire ne ajuta a determina gradul de caldura. Asia, estinderea mercuriului din termometru ne arata gradul de caldura, temperatur'a aerului ce-lu incunigura. Totu asia, caldur'a ce o comunicam cu aerulu unui balonu de hartia, lu-dilata si in asemnare cu aerulu ce-lu incongiura lu-face mai usioru si balonulu se ridică in susu. Cu putiene esceptiuni, tōte materiele, fie solide, fluide sau gazose, prin caldura se estindu si recindu-se se contragă. Esempie.

O butelia de vinu gola o bagam cu gur'a in josu intrunu pocalu sau blidu scufundosu in apa, asia că fundulu buteliei se remana afara, rezematu pe marginea pocalului. Dupa-aceea i-dam caldura cu o lampa de spiritu, sau cu vataa muiata in spiritu, ce o aprindem pe verful unei furchitie. Stiel'a se va incaldi, daca o vom incaldi tare va si crepa, aerulu din butelie incepe a se imparti si a se estinde. Spatialu din niaga fiindu prea micu, o parte a aerului ese afara, ridicandu-se prim apa in susu in forma de bulbuci. — Acum daca departam lamp'a dela fundulu uregei, vomu experimenta contragera-

* Vedi „Biseric'a ortodoxa“ nrulu 2. pag. 120.

eausata prin recire; aerulu din uaga in masur'a in care recesce, totu mai micu spatiu ocupa, si ap'a se va sui in grumazulu buteliei. — Contragerea fluiditatii prin recire inca si mai usior se poate areta. Ia o uegutia de medicina, clatare-o cu apa calda ca se nu crepe si apoi o umple rasa cu apa ferbinte, lasa-o se receasca, nu va trece o jumatate de ora, si vei observa, ca apa s'a trase in grumazulu uiegei, caci recindu-se sa contrasau.

Am amintit mai susu, ca aerulu incaldit alu balonului se ridica cu acest'a in susu, fiindu mai usior decat aerul ce lu-incongiura.

Totu asia si ap'a calda se ridica in susu prinea rece, caei in proportiune ea este mai usiora si se asiiza de asupra. Acest'a se poate demonstra in mai multe moduri.

Umple unu pocalu scufundosu eu apa, ia unu feru ascutit inrositu in focu si verful acelui a baga-lu de cativa centimetrii in apa. Ap'a deasupra va incepe a ferbe, pe candu ap'a de catra fundu va remanea totu rece, caci apa mai calda, prim estindere, se usiora si va remanea totu de asupra. — Totu acest'a o probéza urmatorea usiora esperimentare.

Umple unu vasu de uiéga largu si scufundosu pe jumetate cu apa rece. Tiene gata o caldare mica cu apa ferbinte, unu tolceriu, unu darabu de scandura de o jumetate de palma si putiena cerneala rosia. Tórna in caldare atat'a cerneala, cat se i-se poate observa coloreea; acest'a e de lipsa, ca ap'a calda se o poti deosebi de cea rece, cand o vei turna preste aceasta. In esperimentarea acest'a greutatea e numai aceea, ca cum se torni apa calda preste cea rece ca se nu se amestec. Eaca cumu: Pune scandurita pe apa si torna pe ea apa calda, ca asia scandur'a se franga poterea de cadere a apei. Tornandu in tolceriu apa calda si mai usioru va reusi. Astfelui se arata unu fénomenu ce atat de desu se arata in vietia dar prea arareori observatu, ca ap'a calda sta de-asupra celei reci.

Totu asia usioru se poate proba si acea hipotesa, ca corpuri solide, precum lemnulu, ferul séu uig'a, incaldite se estindu. D. e. Aculu de impletitul este mai lungu si mai grosu, daca e caldu ca cand e rece. Ce e dreptu ca, pentru a mesura acest'a schimbare mica a acului causata prin caldura, se cere nesce instrumente forte fine; dar lungimea acului se poate areta prin urmatorea simpla arangeare. — Aculu de impletitul lu-intiepenimu de mésa cu unu siurupu, capetulu celalaltu se se razeme de partea de josu a unui pui ce sta perpendicularu; acestu pui va areta lungimea acului. Pailu ca de 12 centimetrii de lungu, de din josu, unde lu-atiunge acul, este strapunsu de unu cuiu batutu in unu darabu de lemn. Astfelui cu o lampa de spiritu lu-incaldim la mijlocu, si cea mai mica miscare a acului o arata miscarea pailui.

O alta frumosa esperimentare, este fereberea apei pe hartia. Ia unu darabu de hartia si fa din elu o forma de caldare, acatia-o susu cu patru atie de unu batiu. Tórna apa in caldarea de hartia si subt ea pune o lampa séu o impletitura de ceara. Ap'a va incepe a ferbe, numei trebue baga séma, ca se nu se aprinda atiele, din cauza acest'a flacara nu trebue se fie mare. Hartia nu se aprinde, fiindca e umeda, dar cand sar opune umezelei, nici atunci nu ar arde, pentru ca caldur'a ce o comunica pe o parte cu ap'a, acest'a iute o duce mai departe. — Iaca unu exemplu. Ia o carte de jocu si marginile le sufulta

facendu astfelui o tipsie. Pe acest'a tipsie punelice marunte seu darabutie de cusutoriu si incaldiesc-le la flacar'a unei lampe. Cusutoriul se va topi, dar ciatea nu va arde.

Pe langa margini se va parali dar acolo unde sta cusutoriul nici de cumu, pentru ca aici acumu, cusutoriul duce caldur'a mai departe tomai asia de iute, cu un de iute o primește partea de din josu a cartii. Aceste esperimente ne arata, ca unu conducatoriu bunu apela de aprindere uuu obiectu fiindcat de aprindibilu, pentru ca departa caldura forte de iute dela acel'a.

V. Apahideam.

Poesie religiose-poporale la Nascerea Domnului.

In sér'a de 25 Decembrie.

Acesta nöpte stralucita

Face luméa fericita,

Precum ostile angeresci canta

In Vifleemu cetatea cea sfanta:

In ceriu susu lui Dumnedieu marire,

Pre pamantu pace, intre omeni bunavoire!

Ca fiulu Dumnedieului celui sfantu,

Se nasce astadi pre pamantu.

Dintr'o feciora Sfintita,

Dulce Mari'a numita.

Acum Steu'a se ivesce

Minunea Magiloru vestesce

Nascerea cerescului Imperatu,

Care in Vifleemu sau aretatu.

Acesti'a vinu, nu neglgescu

Că de calatorie se pregatescu.

Iau Daruri scumpe cu sine

Si pornescu cu Ddieésca minune

Dupa steu'a ce li se ivesce

Carea spre Vifleemu i-i povatuesce.

* * * * *

Dar pastori ce vorbescu?

Totu acest'a minune uestesce.

C'a intracest'a nöpte semnata,

Audu cantarea cea minunata,

Carea pre ei iau spaimantatu

De turma si de flueru si-au uitatu

Audindu cantarea angeresca

Mai pre susu de firea omenesca.

* * * * *

O fericitoru pastori!

Dar si voi Magi calatori:

Ca voi mai intai ve invredniciti

De nascerea lui Christosu o sciti.

* * * * *

Deci si noi iubiloru crestini!

Se damu daruri din tr'ale nostre inimi,

Precum Craii dintr'aloru visthierii

Auru tamaie si mirodii.

Se damu si noi credintia curata

Dragoste sfanta adeverata.

Aratat'a prin fapte bune,
Ce face Crestinului bunulu nume
Lui Christosu celui ce la noi vine
Se ne duca la cerescul bine:
Pregatiti acum de prasnuire
Pentru a vostra mantuire
Mergeti spre odichna cu tacere
Petreceti noptea in Sfanta placere,
Veniti mane la prasnuire
Mane cati la Dumnediesca cinstire.
Se nu ve cumva trandaviti
Seu ingraha la mancari se lacomiti,
Ci biseric'a se-o cercati
Ca crestini adeverati.
Aicea mai antaiu se veniti
Duhovnicesce se ve chraniti.

Asia facandu-veti avea folosu.
De sfanta nascerea lui Christosu
Ca acelui ce la noi vine
Cinsti si marire se cuvinte
Inpreuna cu Tatalu si cu Duhul sfantu
Dela noi cei de pre pamentu.
Fiti noue ascultatori,
Celoru dise inplinitori
Diminetia toti cu cuviintia
Manecati aici cu sirguintia
Cele de aicea se-le ascultati
Si se fiti binecuventati.
Aminu.

Oratie in diu'a serbatorii

Iubitiloru crestini si frati!
Fiti linisiti si putieni se ascultati.
Nu ve grabiti asia de tare
Spre a carnuriloru mancare,
De a-ti venitu pana acu cu postire
Nu lacomiti acum la seversire,
Ca trebuie mai antaiu Sufletulu chranitu
Cu cuventul lui Ddieu indestulit.

Ca prasniculu celu luminatu
Nascerea cerescului Imperatu
Dumnediescu ospetiu ne harezeso
Din care sufletulu se veselesce.
Cantarea cea angeresca
Accea se ve indestuliesca,
Careva vestesce voie buna la tota lumea impreuna;
„In ceriu susu lui Ddieu marire
Pre pamentu pace, intre omeni buna invoie.”

Nu-i lucru micu si pamentescu
A veni la noi Stepanulu cerescu;
Ci-i lucru mare infriosciatu
De ostile angeresci prea laudatu.
Mil'a Tatalui, cerescu spre noi privesce
Prin tain'a ce se prasnuesce;

Ca noi zidirea Sfintei Sale mana
Ce suntemu prafu si tierina;
Dar cu sufletu nemuritoriu
Infintiati de intieptulu ziditoriu
Eram in robia Iadului cadinti
Pentru calcarea poruncii osanditi

Saltati acumu cu bucurie
Si prasnuiti cu veselie,
Ca astazi isbavirea stralucesce,
Celu ce in pestera se odichnesce,
Acest'a va se ne mantuiasca
Din retacirea idolasesca.
Se ne faca a intielage
Sant'a si Ddiesc'a lui lege
Care Chr. fiulu seu ni o au datu
Ca sene mantuiasca din pecatu.
Acest'a din mila Dumnediesca
Primira acum firea omenesca.

* * * * *

Ci oh! noi calosan zidire
De nu ne vom veni fire
Se cunoscem pre Mântuitorulu
Si de bine facatorulu
Celce pentru noi s'aui micsioratu
Si in fintia omenesca s'aui itrupatu
De nu vomu fi multiamitori
Ca fii buni si ascultatori
Vomu fi vrednici de pedepsire
De a iadului muncire,
De care ca se ne mantuiasca
Primira fintia omenesca.

* * * * *

Veniti acum toti cu multiemire
Se facem cu viinciosa prasnuire
Cu landa si cu cantari smerite
Din Sufletu si inimicu amilite
Ca diu'a nascerii Domnului nostru este
Precum pastorii ne dedura veste
Elu intru ale sale au venit,
Si ai sei pre elu nu l'au primitu
Cari au si fost lepadati
Pentru necredint'a loru operirei datu
Era cati cu credintia l'au primitu
Vecinica fericire leau daruitu
Dintr'alui Sfanta turma suntemu si noi,
Botezati crestini a dui smerite oia
Cari pascem unchranu ceresca
Din livadi a evangelic esca
In Staolulu celu cerescu
Care sinulu bisericescu
De unde luamu hrana Sufletesa
Spre imperati a lui cea Ceresca
Carea de ne-omu nevoi
Lesne vomu si dobandi.

* * * * *

Noi pastorii turmei avemu bucurie
Pentru a vostra buna cucernicie
Cand ve vedem cu serguintia
Silitori in buna credintia
Dumnediesciloru porunci ascultatori
Si acelor'a cu fapta inplinitori.
Virtosi, tari in credintie
Rabdatori, blandi, si cu ingaduintie
Feriti de rele si milosi
Ca asia-su omenii cei credinciosi,
Atuncea suntemu cu indreznire
La Altariukui Sfanta slujire
La care suntemu slujitori
Preoti catra Domnulrogatori

Pentru toti ceia ce sunt
 Crestini, in fapta si in cuventu,
 Ca cu Darulu seu se-i sprijinăsca
 De celu vielēmu se nu-se smintăsca
 Ci in bunatate se se tie
 Mostenitori fericirei se fie.
 Éra pre cei rei se-i intórcă
 Din calea parirei cea largă
 Si se-i aduca la mantuire
 Ca toti suntemu a-lui zidire.
 Si, asia prasnuindu cu pace
 Precum lui Dnedieu i-place
 Se aveti parte si folosu
 De Sfanta nascerea lui Christosu
 Intru multi ani se prasnuiti
 Senetosi, veseli, si norocosi se fiti.

* * * * *

Cei ce sunteti de bôle cercati
 Si cu alte nevoi insarcinati.
 Rogative numai cu credintia
 Christosu ve dă ajutorintia
 Cei ce sunteti avuti
 Indurative spre cei lipsiti
 Ca toti se fie mangaiati,
 Ca nu perdeti cele ce le dati
 Ci veti află la ceriu insintu
 Precum Mântuitoriu neau fagaduitu
 Nu ve dati dupa betie
 Prasnuiti cu curatie.
 De Maic'a biserică nu uitati
 La carea in Serbatori sunteti chiemati.
 Aci luati bine aminte
 La Dumnediescile cuvinte
 Si cele ce le auditii
 Aratati cu fapta ca le paziti.
 Batranii fie cu intieleptiune,
 Ca si tinerilor le sta bine
 Ca tineretiele se-le înpodobésca
 Cu intieleptiune batrânăsca.
 Si toti aceea cale se pazésca
 In care i-conduce legea bisericăsca.
 Serbati acum eu bucurie
 Cele bune la toti poftim se fie.
 Amin!

Zacharie Boiu.

Parochu si Protop. gr. or.

Literatur'a religiosa populara

adunata de Episcopulu Melchisedek.

(Continuare.)

Totu aceea, dupa o alta versiune, inse in versuri.

Ascultati, ascultati, dumnevăstra cinstiti parinti si
 Si dumnevăstra, precum si noi, cinstiti nuntasi !

Acestoru parinti ne vomu rugă,
 Si de rostu vomu cuventă.
 Era dumnevăstra cinstiti parinti,
 Care dela Dumnedieu sunteti osinditi,
 Se cautati spre fii dumilorvăstre cei smeriti,
 Cu duhulu blandetielor se-i ertati si se-i blagosloviti.
 Ca nu este fiu pe pamentu se traiăsca,
 Si parintiloru se nu gresiesca,
 Macaru cât si parintii se silescu,
 Si de tōte cele rele i-ferescu.

Dumnedieu a facutu ceriulu si pamentulu,
 Numai cu cuventulu,
 Marea si tōte cele din trens'a,
 Numai cu dis'a.
 Si inca dupa tōte aceste a mai zidit,
 Totu pe pamentu Raiu la resarită ;
 Si in raiu a zidit pe stramosiulu nostra Adamu,
 Din care ne tragemu si noi astadi din neamu in neamu.
 Cu ochii din mare,
 Cu lumina din sōre,
 Cu tōte stihile trupului,
 Osebitu de ale sufletului.
 Si a suflatu Dumnedieu cu duhulu,
 Si a inviatu trupulu.
 Si a vezutu Dumnedieu, ca nu este bine, omulu singuru se traiăsca,
 Pamentulu se-lu stapanăsca.
 Si a datu unu somnu dulce lui Adamu,
 Si a adormit fōrte greu Adamu.
 Si a scosu din sting'a lui o cōsta,
 Si a zidit pe Ev'a, stramōsi'a nostra.
 Adam, seculandu-se, a prorocit u zicendu : Dōmne
 Dōmne, ce-mi este mie ?
 Ér Dumnedieu i-a disu : Adame, Adame nu te teme,
 este a ta socie ;
 Osu din ósele tale e, trupu din trupulu teu ;
 Pentru aceea va lasă fiulu pe tatalu seu,
 Si pe mum'a sa.
 Si se va lipi de femei'a sa.
 Si voru fi amendoi unu trupu,
 Ca asia Dumnedieu a vrutu.
 Si de atunci ne tragemu noi din omu in omu
 Si din rodu in rodu,
 Si din vitia in vitia,
 Pana la aceste doue mладитie,
 Ce stau inaintea dumnelorvăstre mahniti si smeriti
 Si cu lacrimi ve rōga, se-i ertati si se-i blagosloviti.
 Pentrua blagosloveniile parintiloru
 Intărescu casele filoru ;
 Era blastemele parintiloru
 Risipescu casele filoru.
 De ar fi curte zidita pe temelie de pétra,
 Ea de sărgu se resipeste tōta,
 Si diceti, boeri, amin ; ca eu nu voi dice amin,
 Pana ce nu mi-ti dă o naframa de inu,
 Cusuta imprejuru cu firu,
 Ca se-mi sterghu guriti'a de vinu.
 Si de naframa totu v'asiu mai ertă,
 Dar de paharu ba !
 Si-lu voi duce la guriti'a mea,
 Ca ea stie, cum a bea.

Amina.

NB. Intōrcerea hazlie dela urma are scopul
 de a aduce la veselie pe parinti, rudeni, si tineri

legodnici, cari plangu, vediendu sositu momentulu despartirii loru; aducendu-si aminte de trecutu si representandu-si viitorulu celu nesigura.

(Va urmă.)

D i v e r s e .

* **Unu actu de binefacere.** — In diu'a de 12 ale curentei, corporati'a cavaflorù, impreuna cu aceea a tabaciloru si a cirezariloru, a serbatu că in toti anii, in biseric'a Pop'a Chitiu din capitala, pe patronulu loru Sf. Spiridonu, facetoriulu de minuni. Pré Sf. Sa Parintele Ghenadie, Episcopulu de Argesu, chiematu de aceste corporatiuni se slujésca vediendu biseric'a darapanata si nezugravita, a tienutu o cuventare, indemandu pe credinciosi se vie in ajutoriul bisericiei si oferindu chiar P. S. Sa 50 galbeni. Acestu faptu marinimosu a produsu unu entuziasmu atât de mare, incât pe data s'an strinsu de la cei de fatia vre-o 300 galbeni. Éta inca unu actu de binefacere alu acestui inaltu prelatu care se distinge aprópe dilnicu si intr'unu modu stralucit u prin semtiemintele sale filantropice, dand mana de ajutoriu pe căt i-este cu putintia. Se fie siguru P. S. Sa că poporul tineu socotéla de asemenea fapte, si numele de *Par. Ghenadie Argesiu* a inceputu a fi pronunciatu de toti cu iubire, stima si respectu. „Resb.“

* **Curtea de casatiune din Bucuresti a fost primita la palatu in 11 Decembrie vechiu in presența dlui Ministru de justitia, esprimandu-si felicitările pentru regularea succesiunie la tronul Romaniei. Cu aésta ocaziunę dlu prim-presiedințe a cetitu unu discursu, din care estragemu urmatorele: Prea Înalitate Dómne, „Cand in 1866, ai primitu a luá marea si gréu'a sarcina, la care Te-a conviatu natiunnea, de a presidá la indeplinirea destinelor aceliei tieri, Romania a facutu celu mai insemnat pasiu inainte, a cucerit u stabilitatea in ceea ce-mi voiu permite a numi: simbolulu suveranitatiei sale; dela acea epoca Tronulu Romaniei nu mai este in cestiune, si unirea tierilor surori este devenita indisolvabila. In consciuntia de inalta misiune a Mariei Tale si cu doru de tiéra de Domnul Romanu, Te-ai grabit u asigurá Romaniei inca de timpuriu, aceea-si positiune, pentru totu viitorulu care pote intrá in prevederile omenesci; ai dobendit u adeziunea Augustei familii Regale a Mariei Tale la dispositiunile Constitutiunie nóstre in ceea-ce privesc succesiunea Tronului, pentru casulu, care, din fericire, nu este inca probabilu, alu lipsei unui moștenitoru directu, atât pe multu dorit u pre căt de August'a familie a Mariei Tale, totu asia si de natiune.“**

La acestu discursu M. S. R. Domnului respondendu dise intre altele urmatorele: Prin inaltulu locu care-lu occupa in capulu celei a treia puteri a Statului, curtea de casatiune este pusa deasupra patimilor si luptelor dilnice, a fragmentarilor politice si sociale, spre a tiené neclintita cumpen'a dreptului si a justitiei; de aceea si autoritatea actelor sale este atât de mare si respectata. Manifestarea domniei vostre, dér, are unu deosebitu pretiu pentu Mine, si Statulu nostru se pote considera cu atât mai bine iutarit u pe viitoru, cu căt totu puterile, din care elu se compune, sunt unanime in hotaririle ce s'an luau spre a se asigurá stabilitatea edificiului politiciu alu Romaniei. „Resb.“

* „**Biseric'a ortodoxa Romana**“ nrulu 2 conține urmatorele materii: Mijlocele, ce ofera societatea pentru instructiunea clerului bisericiei ortodoxe romane de arch. Silvestru Pitesteanulu; Sfatuire catra preoti in genere de arch. Inoc. Ploiestenulu; Metropoli'a Ungro-Vlachiei de archim. Genadie Enacénu; Organismulu Mitropoliei seu patriarchatului dela Carlovitiu de Dr. Zotic, Santulu Sinodu de Dr. Zotu si sumarele santului Sinodu.

* **Trei copii nascuti o data.** — Femeia Maria Ion, cu locuinta in Suburbia St. Visarionu, strada St. Visarionu, Nr. 17 a nascutu in diu'a de 10 Decembrie curentu 3 copii, 2 baieti si 1 fata toti trei suntu in deplina sanatate. D. doctoru Penescu, chematu a o ingrijii, i-au propusu a-i luá unulu din copii spre a-lu cresce, dar mam'a a respinsu cererea. Aru fi bine că comun'a, de vremè ce este o femeie sermana, se-i vina cu ceva in ajutoriu. „Rom.“

* **Multiamita publica.** — Pe asta cale mi-tienu de cuvenita detorintia a aduce onoratului publicu la cunoșcinta, binefacerea primita de subscrisulu, care prin staruinta Dlui invetiatoriu Ioanu Surdu fuse colectata si daruita de catra urmatorii iubitorii de fapte bune si locuitori diu Bucovetiu, anume: dela N. Chirita adm. par. 40 cr., Ioanu Surdu invet. 1 fl., Samfiru Tieranu 20., Ioanu Barbu 20., Iosifu Rosiu 20., cr., Ioanu Tripunu 20 cr.. Ioanu Adamescu 10 cr., si Solomonu Rosensweig 50 cr., — caror'a pentru acést'a binevoitoria sprigintire cu caldura si recanscinta li-multiemescu. Aradu 18 Decem. 1880. Virgiliiu Amandia preparandu.

* **Unu actu barbaru.** — Ni se comunica ca Duminec'a trecuta la mosia Présna-Noua, plasa Negoești, s'a comis u unu faptu fórte revoltatori si catra ingrijitorinu mosiei Petrache Hadjiescu, fostulu zapacliu. Acestu domn, ajutat u de unu tieganiu, a atrasu in curtea sa pe tenerulu Angelu Radulescu si l'au batutu intr'unu modu barbaru si dupa aceea l'au taraitu ametitu de bataia afara din curte. Credeu ca asemenea fapte trebue se fia pedepsite, pentru a deștepta in inim'a unor omeni ca d. P. Hadjiescu, si deca nu unu simtiementu umanu, dar celu putiu fric'a, care se-si retinea de la asemenea fapte.

* **Din Bucovin'a.** — Int'o corespondentia a sa din Radauti „N. fr. Presse“ turbédia de mania impotriva judeului de pace, romanu, Cossovici, actualu deputat u Camer'a din Vien'a. Pricin'a turburarei este faptulu, că numitulu, alesu fiindu deputatul, a facutu declaratia de supunere catra tronu, in Camera, „in limb'a romanescă, si nu că in deobste in cea nemtieșca. „N. fr. Presse“ se intréba cu indignare, daca d. Cossovici este jude de pace cesaro-craiescu austriacu, sau jude de alu Altetiei Sale priuipelui Romaniei? Respusulu d-lui Cossovici va fi fórte usioru si fórte simplu. — Noi — din parte-ne — i aducem u viile nóstre felicitari, pentru purtarea sa romanescă, care ne face a crede, că neuorocit'a Bucovina n'a perit u inca pentru romanismu. In deobste scirile ce primim din Bucovin'a semnaléza, in acésta spoliata podóba a vechei Moldove, o miscare romanescă regenatore, care ne inspira cele mai mari sperantie pentru viitorulu, pe unu momentu compromisul, alu fratilor nostri de preste Moln'a.

Intre alte societati nationale, s'a infintiatu dilele acestea si unu clubu alu femeilor romane, cu scopulu de a introduce in familiu intrebuintarea permanenta si singura a limbei romaneschi, isgonita in

curgerea decadentiei nationale din clasele superioare ale societatei, de limb'a germana. Societatea numera deja o multime de aderente din cele mai alese fara ilii.

(„Alegatorulu“ din Bucur.)

* Din vieti a militara. Esamenele de oficieri in armata reg. cu voluntarii de unu anu, s'au tinerut anul acesta in Timisiora in luna trecenta. S'au insinuat la esamene 20 de voluntari, dintre cari 14 au si depus esamenele cu succesu buna — intre acesta se afla si unu romanu: Julian Schelegianu — fiul preotului nostru Vincentiu Schelgeanu din Timisiora — carele de locu dupa terminarea esamenelor oficiresci, fu denumit de contabilu, la societatea prima ungarica de anticipatiune din Steinbruch, er dupa scirea ce primirumu de unadi este denumit de locoteninte in resvera la regimentulu de infanteria nr. 2. Gratulam tinerului Schelegianu pentru inaintarea s'a pe ambele cariere, — er studintilor nostri — carii spéra a-si castigá dreptulu de voluntariatu pe unu anu, si dorescu a depune esamenele de oficiri — li-recomendam deosebi studierea perfecta a limbei germane, pentru ca fara de acesta depunerea acestora esamene este imposibila. Lum.“

Concurs.

Prin decisulu Veuerabilului Consistoriu de dta 15/27 Oct. a. c. Nr. 2504 devenindu unu postu doctoralu din Banat-Comlosiu in vacantia si luandu-se decisiunea ca o classa se se pefaca in scola de fete cu invetiatoresa, prin acesta se deschide concursu pe scol'a de fete din Banat-Comlosiu cu terminulu de alegere pe 4 Ianuariu 1881 st. vechiu.

Emolumintele sunt: a) in bani 300 fl. v. a. b) 6 orgii de paie din care are a se incaldi si scolá. c) cortelu liberu cu gradina frumósa de pomi si pentru legume cu 800 stangini.

Doritorile de a ocupá acesta statiune invetiatoresa au de a-si trimite recursurile instruite conform stat. org. si adresate comitetului parochialu inspectorului scolariu Paulu Tempea in Toraculu mare (per Bega-Szt.György) Cottulu Torontal pana inclusiv la 31 Decembere v. a. c. si incauti li este cu potintia a se presentá pana la alegere in vreodumineca seu serbatore in S. Biserica.

B Comlosiu la 1 Decembrie 1880.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: Paulu Tempea m. p. inspec. scol.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu din comun'a Zsupunesci et filia Balosesci, protopresbiteratulu gr. or. alu Fagetului; se scrie concursu pana la 15 Ianuariu 1881 st. v.

Emolumentele suntu: 240 fl. v. a. bani; cuartiru naturalu si 3/4 jugeru de gradina.

Doritorii de a ocupa postulu acesta suntu avisiati; ca petituiile loru, conformu stat. org. bis. in-

struite; se le subscérna protop. tractaulu pana la terminulu susindicatu.

Zsupunesci et Balosesci la 25 Noemvre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Atanasiu Ioanoviciu, m. p. protopresbiteru.

Pentru statiunea invetiatoresa din comun'a Povergin'a, protopresbiteratulu gr. or. alu Fagetului, se scrie prin acesta concursu, cu terminulu pana la 10 Ianuariu 1881 st. v.

Emolumintele suntu: 210 fl. v. a. bani; 8 orgii de lemn din cari se se incaldișea si scol'a; 3 júgere de pamantu aratoriu cuartiru naturalu cu 1/2 jugeru gradina.

Doritorii de a ocupá postulu acesta se si adreseze petituiile loru instruite conformu statutului org. bis. officiului protopresbiteral din Faget; pana la terminulu sus indicatū.

Povergin'a, 23 Noemvre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Atanasiu Ioanoviciu, m. p. protopresbiteru.

Pentru deplinirea parochiei vacante Halmagiul, protopresbiteratulu Halmagiului se scrie concursu cu terminulu de alegere 28 Decembrie a. c. cu acesta parochie suntu incopiate urmatorele beneficii anuale:

a) dela 200 numeri de case 25 cubule cucuru si sfarmatul, computatul siniculu a 4 fl. — 100 fl.

b) dupa calcululu mediu a veniteloru parochiale stolare de 10 ani pe anu 305 fl. de totu yentitulu curatru anualu 405 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acesta parochia suntu avisati recursele provediute cu testimoniu de teologia si de cvalificatiune adresate comitetului parochialu ale trimite subscribului pana la diu'a alegeriei la Halmagiu.

In contielegere cu comit. parochialu.

Ioanu Groza m. p.
protop.

Pentru deplinirea definitiva a statiunei invetiatoresei din Banesci, protopresbiteratulu Halmagiului cu terminulu de alegere 29 Decembrie a. c.

Emolumintele anualii 200 fl. v. a. 5 orgii de lemn lungi, cuartiru si gradina.

Doritorii de a ocupa acestu postu suntu avisati recusele provediute cu toté documintele presrise in statutulu organicu ale adresa comitetului parochialu si ale trimite subscribului pana la diu'a alegeriei la Halmagiu.

In contielegere cu comit. parochialu

Ioanu Groza. m. p.
protop. si inspec. scolariu.